

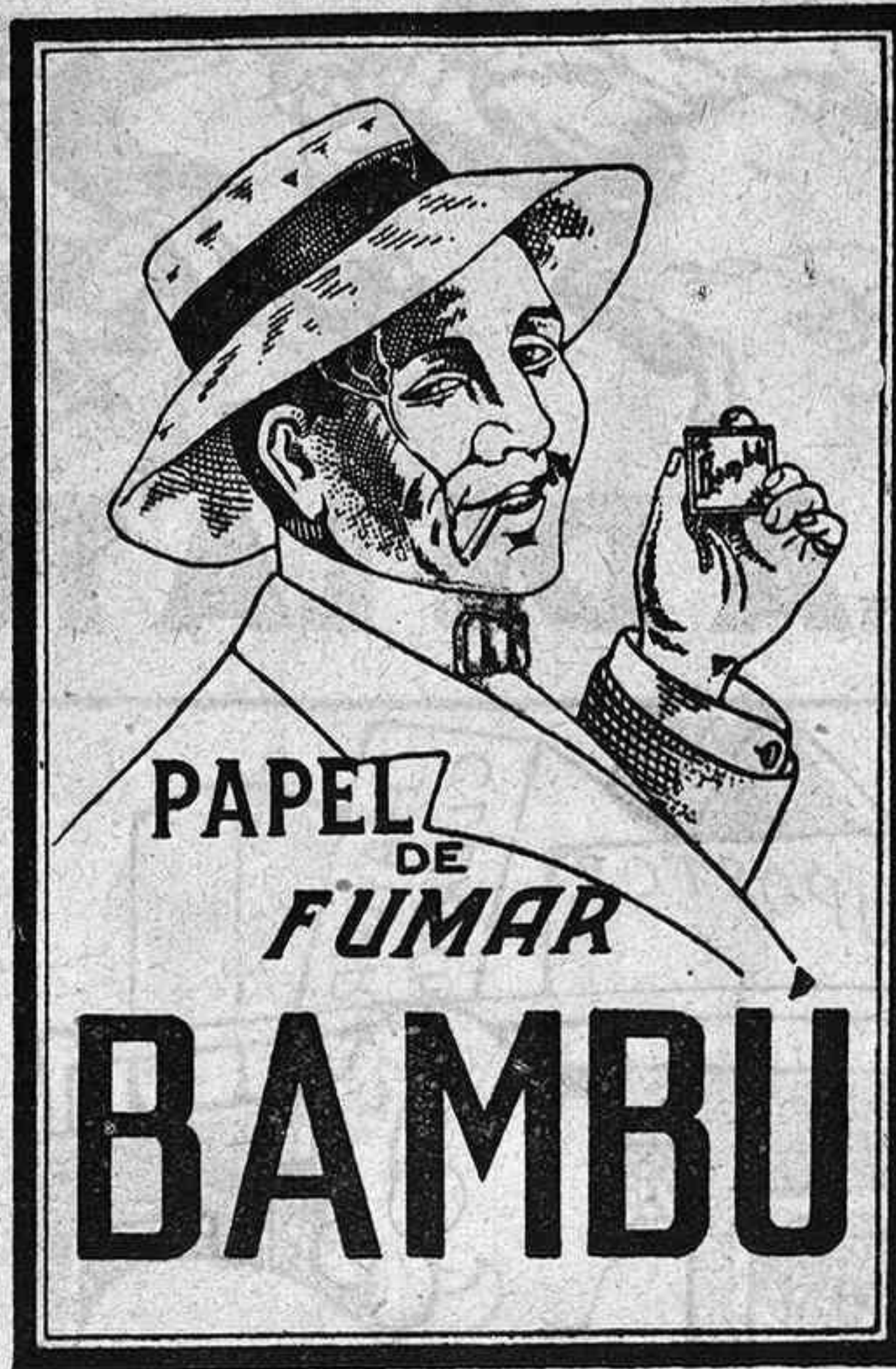

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

De la crisi.

Tant que hem fet per a arribar a l'hora i a l'últim ens quedem en terra.

VIES URINÀRIES Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorràgia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *luxios*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (aariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *erifemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronsos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fadga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficina Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTIL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-mèdulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològics del Dr. W. Dufrem
Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÒNICA

Fets i comentaris

N dia dels passats, els sòcols de les estàtues de la Plaça de Catalunya foren empastifats amb un: "Visca la Monarquia i Mori la República". Ningú no veié els empastifadors.

Sortiren després les dones espontànies que els volien borrar i aquestes foren vistes i detingudes.

—Amb un fregall i sulfumant, no es pot escriure — deien les dones per justificar-se. Fou quan sortien uns acusadors voluntaris. L'afer acabà a la Delegació per expressa voluntat de les dones que imposaven que s'esbrinés què hi havia sota el tèrbol sistema de no veure, quan convé, o de veure massa, segons les circumstàncies.

I no s'esbrinà res! Terra damunt l'escàndol!

Ve l'Albinyana a Barcelona i conspira.

Entre els conspiradors s'hi compta un ex-empleat de la Generalitat i un conegut anarquista.

L'un fet i l'altre mereixen comentaris. En el cas de la Plaça de Catalunya no es veié quan s'havia de veure i es va veure quan no hi havia perquè, o quan es protegia uns rètols subversius, poguts escriure impunement en el lloc més cèntric de Barcelona.

L'altre fet ens diu bé les barreges que fa l'època i la gosadia dels qui estan al servei de les nostres institucions. Ai si això hagués endevingut en el temps de la Dictadura!...

Què volem dir? Que sap tothom que hi ha qui saboteja la República, ben plaçat i ocupant llocs de compromís, que tothom ha pogut adonar-se que les Esquerreres han tingut més consideració pels enemics que pels amics. Que són molts els qui han pogut veure com s'han anat enfilant declarats enemics del règim i com han estat cotitzats els elements vinguts dels partits més poc afins.

Mai no negarem a ningú la llibertat de pensar com vulgui. Hem cridat, cridem i cridarem contra el sabotatge que fan a la República gent que en cobren un sou, homes que n'han d'ésser guardes, encarregats de vetllar perquè tothom compleixi la llei.

Heu sentit l'Albinyana? — "Perros catalanes." — Porta

la veu d'un gran sector d'allà. No cal oblidar-ho que hi ha gent a Castella, — sobretot gent de dreta—, per la qual els catalans sempre serem "perros".

I aquesta gent ve a casa nostra amb arma.

I aquesta gent es colzeja amb anarquistes ben coneguts.

I a Barcelona hi espeteguen cada dia bombes.

I els atracaments es succeeixen.

El capita! fa el rebec, excusant-se amb la dubtosa situació social.

I l'obrer no té feina i és mogut per gent que s'apropa a l'Albinyana.

I es fa la corda conjunta preparant un caos com el que portà la passada Dictadura.

Pot tenir-se la seguretat que no en vindrà un altre, recolzada eficaçment pels que no van veure escriure res en ls sòcols de les estàtues de la Plaça de Catalunya o pels assistents a conspiracions d'homes com l'Albinyana, ex-antimonàrquic a Mèxic, àcrata ahir, prohom amb pistola avui?

—L'Albinyana és boig—, ens diu un confiat.

No és aquesta una de les condicions que més precisen al Dictador?

Passem revista per la gent destacada d'Alemanya. Passem revista...

No; no ens hi estenguem! Per atacs a Hitler, L'ESQUELLA fou denunciada en temps republicans. Altra prova del que poden alguns, i de com obren els altres.

La República corre perill sinó d'un enderrocament, d'una gran sotragada.

Hi ha enemics de la República en llocs de compromís; llocs estratègics.

Es fa la vista massa grossa per segons quines coses.

I repetim-ho: l'Esquerra ha tractat amb molta més consideració als seus enemics que als seus amics.

Es pot dir que els de dretes tenen sempre sort. Vénen els seus i oposen barrera ferma als contraris. Vénen els contraris i coincideix la vinguda amb els coqueteigs i afa-lacs.

En pocs dies han sojornat a Barcelona Ramiro de Maeztu i l'Albinyana. Hem vist el monarquisme fent la competència a la F. A. I. en l'empastifament de façanes i carrers. També hem pogut comprovar la mena d'elements que van a les reunions feixistes i el que es pot fer en la més concorreguda de les nostres Places. Hem comprovat que hi ha caps-i-cues que s'ajunten: roda d'escorpí. Seguirem sense plantar cara?

Sistema d'anar fent i d'anar passant: mal sistema. Flon-jor davant l'enemic; paraules davant del revòlver, porta oberta als malfactors disfressats d'hostes, mal sistema.

Alerta: són molts els qui socaven els fonaments de la República. I la República no ha vingut perquè hi hagués qui s'assentés a reposar damunt les seves espatlles!

Preparem un número extraordinari dedicat al castell de Montjuic

SI ANEM SEGUINT AIXI...

L'Ajuntament passat, segons ens diuen, arribà a gastar 1.500 ptes. d'auto extraordinari.

Extraordinari vol dir descomptant les despeses corrents d'auto de Tinent d'Alcalde, etc.

Aquest mes el nou Ajuntament ha gastat 2.000 ptes. d'extraordinaris en tot el mes, això que hi ha hagut l'enterrament d'en Llimona.

Si va seguint així, anirem bé. El mal serà quan vingui l'estiu, que ja serà època d'haver trobat el gust a l'anar amb auto que no es paga, i aleshores surt amb el regidor la família, i els quilòmetres pugem...

Però no avancem els esdeveniments!

UN IMPOST NOU

Ha tingut la idea el doctor Carbonell.

La dona morena que endevingui rossa pagarà per tot l'any un impost de...

Ens arriben noves que les oxigenades pensen també formar un *front únic*.

ELS ADJECTIUS

Encara podem veure per les cantonades cartells que avisen un "mitin monstruo".

Monstre per què?

La major part de les vegades per les coses que diuen els oradors.

SI HAGUESSIM PUJAT NOSALTRES...

—Què haurien fet, si haguessin manat vostès? — preguntà un admirador al senyor Ventosa i Calvell.

—Hauríem fet una Barcelona nova — respon l'eminència—. Dun os de costella l'hauríem tret, com Déu la primera dona.

—Però la carn de la costella se l'haurien menjada els de la Lliga, veritat? — demana ingenu l'admirador.

La resposta del senyor Ventosa Calvell no ens ha arribat.

PORTA'M L'ABRIC MES GRUIXUT!

Uns senyors demanen a la servent:

—Porta'm l'abric més gruixut.

—On van els senyors que necessitin abrigar-se tant? — pregunta la fàmula intrigada.

—Anem al Romea a veure "La Pasión y Muerte de Nuestro Señor Jesucristo". Passar per aquella sala deserta és com travessar la Sibèria.

DONES ROGES

Entre les visites que rebé l'Albinyana

en sortir dels calabossos de la Delegació hi figura la de dues dames vestides de roig, amb uns llaços grocs damunt les amples sines.

Hi ha un cos rus d'amaçones que lluu un uniform en roig i groc, semblant—per les noves, a l'uniform de les dues dones entusiastes de l'Albinyana.

Les dones roges i grogues a Rússia fan de llençadores de bombes: de bombers, en un mot.

De què faran les dames d'ací amb llaços groc de bilis i roig de cresta de gall quan arribi el triomf esperat del seu Albinyana?

CRITS A LA RAMBLA

Per les nostres Rambles hi ha qui juga a cridar: "Mori la República".

Es afer de joc. Els qui criden s'amaguen de seguida. U ncrit, i cap a una escaleta...

Ja s'han guanyat el duro que paguen puntualment els de la penya "Nos y Ego".

Mentrestant, la policia es diverteix i deixa de fer grups i de glatir per les que passen...

COSES D'URBANS

L'urbà de la cantonada fa tres dies

—Que ja van a estudi aquests bordegassos?

—Ja ho crec i que quan seran grans els faré seguir una carrera que almenys guanyaran 1000 pessetes al mes.

—Home, digues-me quina carrera és.

—La de regidor; home, de regidor.

que fa uns exercicis desesperats a dalt del terrat.

S'estira. Aixeca pesos. Estén els braços...

La causa?

Forma en el grup d'urbans que acaba de descobrir en Vàchier, alts només d'un metre cinquanta.

La por de perdre el pa obliga al pobre guàrdia a aquests exercicis desesperats.

La seva dona i els dos nens han ofert un ciri a Sant Volucià, patró dels Guàrdies.

—Sant Volucià — exclamen la dona i els fills—, féu el beneït favor d'allargar-me l'home, pare d'aquests nens, fins a un metre setenta.

TOT ES PERFECCIONA

El darrer atracament, quan escrivim aquestes ratlles, ha estat el dels que s'emportaren trenta cinc mil pessetes de la Generalitat a l'ascensor de la casa d'en Cambó. Quan surti aquest número de L'ESQUELLA al carrer se n'hauran ja comès d'altres.

El comentari unànim del fet, gairebé ha estat d'admiració i lloança.

Els diaris deien: "un fet sense sang, ni crits, ni corredisses"...

Tot progressa. Emperem les meravelles dels atracaments que vindran!

Per aquest atracament de la casa Cambó ja l'escolliment del lloc marcava un encert. Era molt natural que el fet de l'ascensor de la casa del gran home fos presidit pel seny i per la correcció.

ELS QUATRE ARCANGELS

Tothom ha sentit parlar (una pel·lícula divulgà molt el nom), dels qua-

tre genets de l'apocalipsi.

El que sap poca gent (i confessem que àdhuc nosaltres no ho sabíem fins ahir que ens ho va dir una vident, admiradora del noi Primo de Rivera), és que per combatre aquests quatre genets maleïts han sortit quatre arcàngels.

Aquests quatre arcàngels (sempre segons la vident dretista), són els senyors Martínez de Velasco, Gil Robles, Antoni Goicoechea i el comte de Rodezno.

—No vénen a veure qui agafa el poder i menja a boca plena — ens diu la vident: "Vénen a complir una profecia de Melchisedec."

Avisem, per aquesta nota, els esmentats senyors, del que vénen a fer en el moment actual hispànic.

Estem segurs que ells no ho saben!

LES SORPRESES

—No heu vist les sorpreses dels estris vells? — ens diu un amic que tracta sempre les coses molt de sarcasme.

—Un morter, comprat a Girona per dos rals, s'esquerda i un antiquari de Barcelona en treu cent mil pessetes.

—Fa poc temps que una taula atrotinada es rebenta i lliura un gran remesa d'or.

—Quants seran els nostres polítics que, com els estris vells, guardaran dintre el cap un tresor, mai no entrevist ni presentit pel públic.

—Hi hauria un remei de possibilitats. Esberlar-los el cap per a veure què en surt...

—I si, una vegada el cap esberlat, en sortís aigua?

EL VATICÀ ES DIVERTEIX

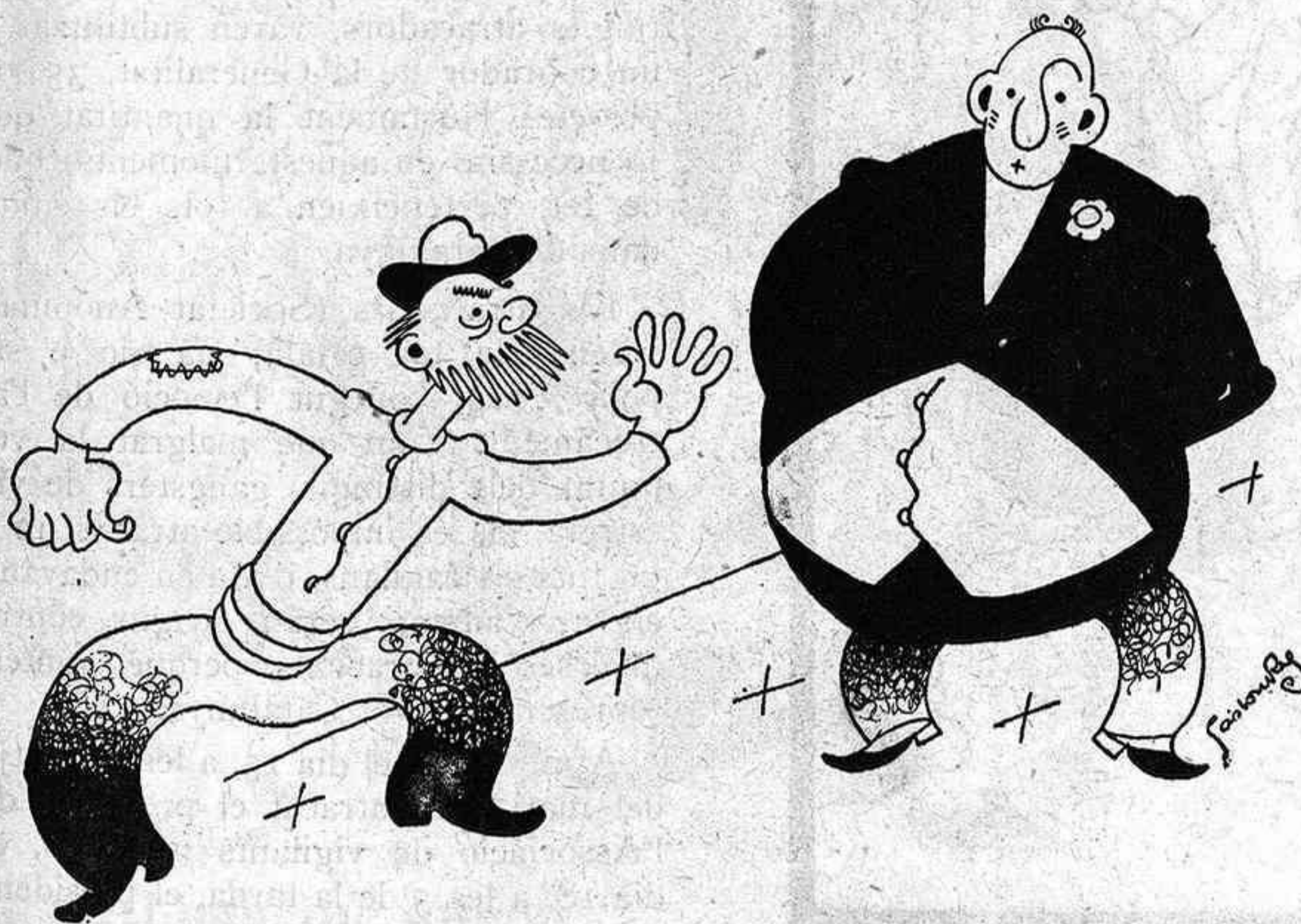
Potser algú trobarà excessiu que ens dediquem, en dos números seguits, a cantar les glòries del flamant Beat Anton M.ª Claret. Davant del desmenjament i del poc entusiasme demostrats pels devots catalans, hem d'ésser nosaltres, els liberalots i els endiablats, els qui recullim, en forma escaient, la francesilla que acaba de fer-nos el Sacre Collegi.

Si filessim gaire prim, trobaríem que tenen tota la raó els catòlics que no es prenen de broma les coses santes i que consideren com una facècia de mal gust la beatificació del més xirroi i divertit dels conreadors casolans de la vinya del Senyor.

No tenim prou ciència ni autoritat per a opinar si és necessari acreïxer el nodrit i copiós santoral. Més aviat diríem, imitant en el possible el lèxic del nostre Beat, que de santes, n'hi ha un femer i de sants més que foc no en cremaria. Sigui com sigui, cal convenir que el Vaticà ha tingut una hora tonta i que l'Esperit Sant no els ha inspirat gaire. Mentre Balmes i Jacint Verdaguer, uns sants autèntics, han quedat a terra, i el bisbe Urquinaona, que si no era català, fou un virtuos bisbe de Barcelona, ha de fer de patró d'un bar i d'un cinema, el Pare Claret, que ha fet riure a tres generacions, es veu enlairat, és un dir, en els altars. Fins en aquestes coses hi ha comparses i comarses!

Encara que als Beats no se'ls exigeix que facin miracles, puix que la gràcia de la prestidigitació sagrada és reservada als sants, no serà res d'estrany que l'ex-confessor d'Isabel II on han arribat els altres i potser en companyia dels no menys celebrats Pare Fulgencio i Sor Patrocínio, la de les llagues.

En aquest cas hauríem de saber la virtut específica de què gaudirà el benaurat autor de "La llave de oro",

I diguj'm: ¿quan començarem la revolució?

de "La canastra de Moysès entre les set boques del Nilo" i del "Camino recto y seguro para ir al Cielo". La nostra escassa erudició eclesiàstica ens assabenta, per exemple, que Sant Emigdi és advocat contra els terratrèmols; Santa Zita és patrona de les criades i Sant Bonifaci dels criats; Santa Tecla dels bastaixos i Santa Marta dels taverners. No ignorem que Sant Cristòfol guarda de lladres i Sant Pere Màrtir de llamps, bruixots, mals esperits i visita de mala gent, etc., etc.

De què ens guardarà el Pare Claret? Ell que sabia més que ningú tots els jocs i entremaliadures de l'amor eròtic, tal vegada ens lliurarà dels trencacolls, engalipades i xacres dels plaers i exercicis veneris. Potser els excursionistes hi trobaran el seu patró ideal, prenent com a base "El camí recte i segur per a anar al Cel". Qui sap si els agents de circulació... Del que estem certs és que no serà mai patró de la bona literatura, ni un moralista. Jove, noi o noia, que llegeixi els seus llibres està perdut per sempre.

Per això no comprenem com els qui van tenir la pensada d'erigir-li un monument a Sallent, el seu poble nadiu, varen aparellar la figura del Beat amb la d'un adolescent (quines coses havia de contar-li!). Es clar que el dimoni, en forma de colossal llangardaix, que decora el pedestal, dona el to escaient

a la bromada monumental dels sallentins.

Comptat i debatut, quins plagues els venerables purpurats del Vaticà! I quina manera de voler posar en ridícol Catalunya, en enflocar-nos un beat tan... Niu Guerrer.

PANICAL

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

HOSTES DE MARCA

Havem rebut la visita del doctor Albinyana.

Tots els catalans havem tingut l'immens dolor de veure'l marxar massa aviat. Hauríem volgut retenir-lo entre nosaltres alguns dies més... Però no ha estat possible... En els calabossos de la Prefectura de Policia, no pogué fer-hi una més llarga estada, perquè els atracadors, els mossegues, i la gent de mala vida que hi havien detinguts, varen protestar que se'ls obli-

gués a barrejar-se amb homes com l'Albinyana.

I naturalment, no tingueren més remei que retornar-lo cap a Madrid, perquè el director del parc zoològic ja començava d'estar intranquil d'haver perdut aquest magnífic exemplar d'IMBECILOSAURO.

De Madrid estant, ens ha enviat un telegrama escrit en un estil albiyanià, que fa honor al seu autor.

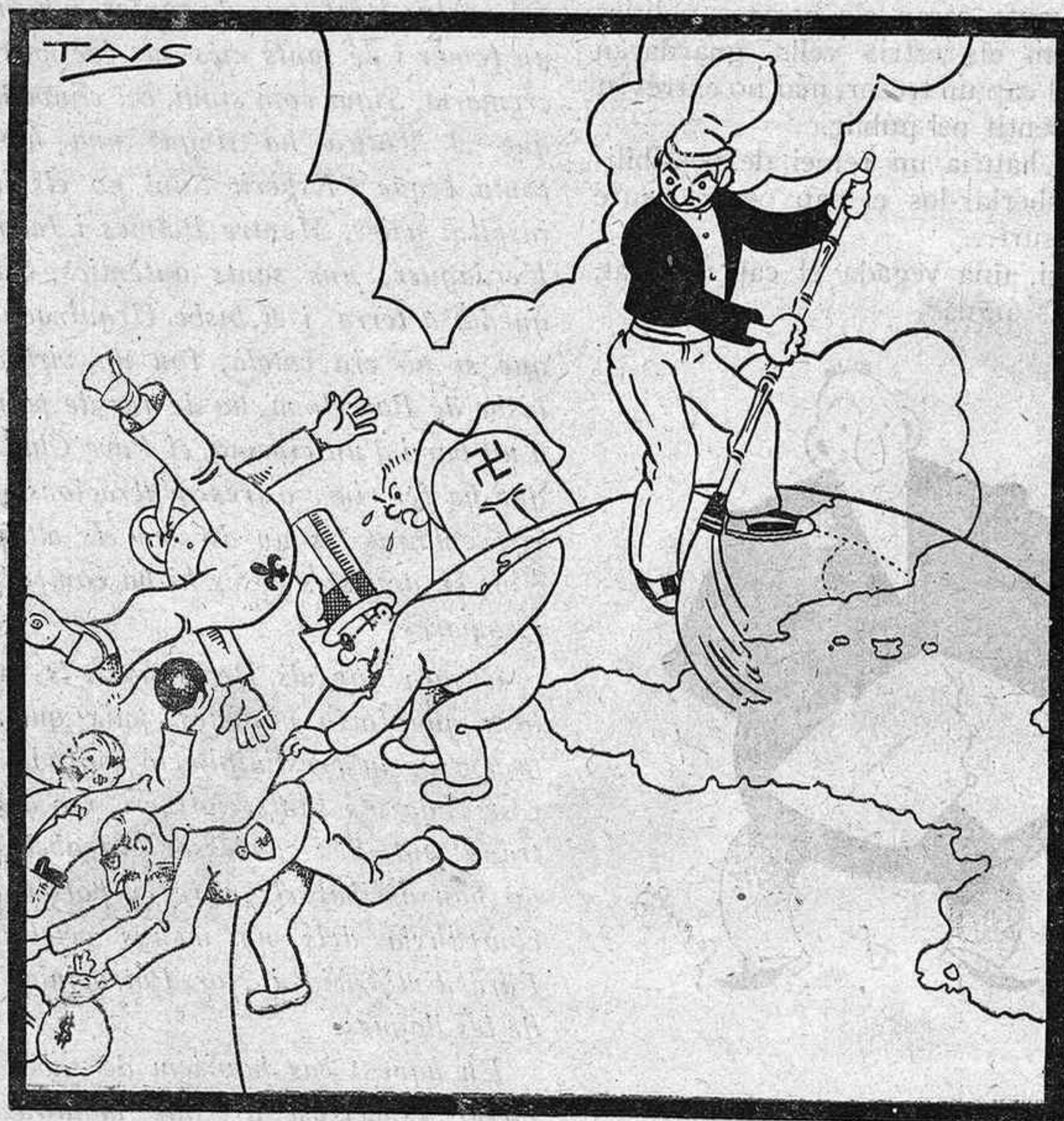
I ara no ens queda res més que conservar preciosament els amics i coneeguts del metge feixista, ja que si ell, mercès a la immunitat parlamentària, no ens ha estat donat el poder-lo conservar... en alcohol, si ens fos possible.

35.000 PESSETES HELICOPTERQUES

L'altre dia a can Cambó, uns distingits atracadors, varen subtilitzar a un cobrador de la Generalitat, 35.000 pessetes (justament la quantitat que jo necessito en aquests moments) que, de fet, perteneixien a tots els ciutadans de Catalunya.

Els atracadors (Societat Anònima) volen que tot català, sia ric o sia pobre, hagi conegut l'emoció de l'atracament. Com que malgrat la voluntat dels distingits gangsters de via estreta, els és impossible atracar un a un tots els catalans, d'ara en endavant, els atracaments seran dirigits contra diverses corporacions, perquè, juntes, representaran tot Catalunya.

Així, doncs, el dia 15, a les 8 i mitja del matí, serà atracat el president de l'Associació de vigilants nocturns, el dia 18, a les 5 de la tarda, el president de la Germandat de Santa Simforosa, verge i lletja; el dia 20, el consol de

El poble. —Es hora de fer neteja; fora brulícia.

Múrcia, a Barcelona, i així successivament.

La societat d'atracadors reunits, prega tots els que encara no hagin estat atracats, de fer la corresponent reclamació, que deu ésser presentada degudament visada per la Prefectura de policia, acompanyada d'un document cats i adreçada al bar "La Tranquilidad".

La Societat d'atracadors estudiarà les diferents demandes d'atracament, i faran el que bonament podrà per a atendre-les totes.

NOVES CURTES

La flama del feixisme comença a inflamar Barcelona.

El quiosc de diaris propietat de l'individu que fou trobat junt amb l'Albinyana, al carrer del Duc de la Derrota, va sortir l'altre dia.

No hi hagueren desgràcies personals perquè el que hi havia a dintre, no era cap persona.

—o—

A França, ha estat trobat un burot que resulta ésser l'única persona que no ha tocat ni un franc del malaguanyat Staviski.

Hi ha gran espectació per a veure'l, i cada dia el circ "Barnum" el presenta com una RARA AVIS.

Després d'haver ballat 510 hores, els ballarins de l'Olimpia han tingut l'agradable sorpresa de veure com l'empresari havia fugit amb els diners del concurs.

Es l'únic de graciós que havem trobat en aquesta estúpida exhibició.

els contes de l'Esquilla

L'ELEFANT ES DISFRESSA

Els animals de la selva, volgueren

celebrar Carnaval. I es disfressaren. El cocodril, es vestí de caimà; el bisont, de vaca; el mico, de mona; el lloro de gall, etc., etc.

L'elefant va agafar una plometa groga, i se la va posar clavada al cap.

—Ola, senyor elefant — li va dir una gasela en veure'l passar tot decidit.

—Ara sí que m'has mort! — contestà el paquiderm—. Que no ho veus que vaig disfressat de canari?

EL GOS DE LA FAMILIA GONZALEZ

La família González tenia un gos. La família González era una família cursi, que tot s'ho gastava en aparentar el que no tenien, i com que sols guanyaven sis i gastaven set, no els quedava mai un ral per poder comprar menjar pel gos.

I el gos anava per aquests móns de Déu, ple de fam.

—Quin gos més bonic que tenen — els digué un dia un senyor conegut, que fumava un cigar.

La família González començà a cantar les excel·lències de la pobra bèstia afamada.

El senyor acabà de fumar el cigar, el llençà i el gos, llest com un llamp, nyac! es menjà la burilla, i es quedà plantat com si tal cosa.

—Sí que té gana aquest gos...

—Ah, doncs miri, digué avergonyida la Sra. González—, cada dia li comprem tres rals de carn de moltó.

El senyor va mirar el gos.

I aquest, bo i llepant-se els bigotis, li féu malignament l'ullet...

EL BON HOME I EL SEU CAVALL

Un bon home, molt amic dels animals, tenia un cavall que de tan vell com era, ja no s'aguantava dret.

Al pas que anem.

—¿Per què em doneu aquests estris, si jo ja els havia arreconat?

ALLOZA

El que pasaria si anés en Gil Robles.

El bon home, el curava amb un gran amor, li guaria les nafres que tenia, i li donava a menjar garrofes i alfals del més tendre que trobava.

Un dia, un veterinari va anar a casa del bon home, per veure el cavall, que estava fet una llàstima.

—Què li faria vostà a aquest cavall per a posar-lo millor? — preguntà inquiet l'amo de la pobre bèstia.

—Home — contestà el veterinari en veure aquell desastre —, jo, de vostè, el portaria als toros... Es a l'únic lloc on pot anar...

—Ja l'hi he portat... — exclamà amoïnada el bon home —, però li agrada més el cine...

LA CAÇA DEL LLEO

—Doncs jo, deia un caçador de lleons, en vaig caçar un, que durant una hora em va perseguir.

El ténia a un metre de distància, quan sobtadament, i per sort meva, el lleó va relliscar...

Això en donà temps per avençar deu metres més. Al cap d'uns minuts, la fera clavà una altre relliscada... i jo avenço deu metres més... ja estava separat d'ell 20 metres... Com que va relliscar encara tres vegades, vaig poder-me allunyar, i aleshores, apuntant amb el meu fusell, pam! el vaig matar...

—Caram... jo si em passés això em sembla que em faria... als pantalons...

—Es el que em va passar a mi... per això relliscava el lleó...

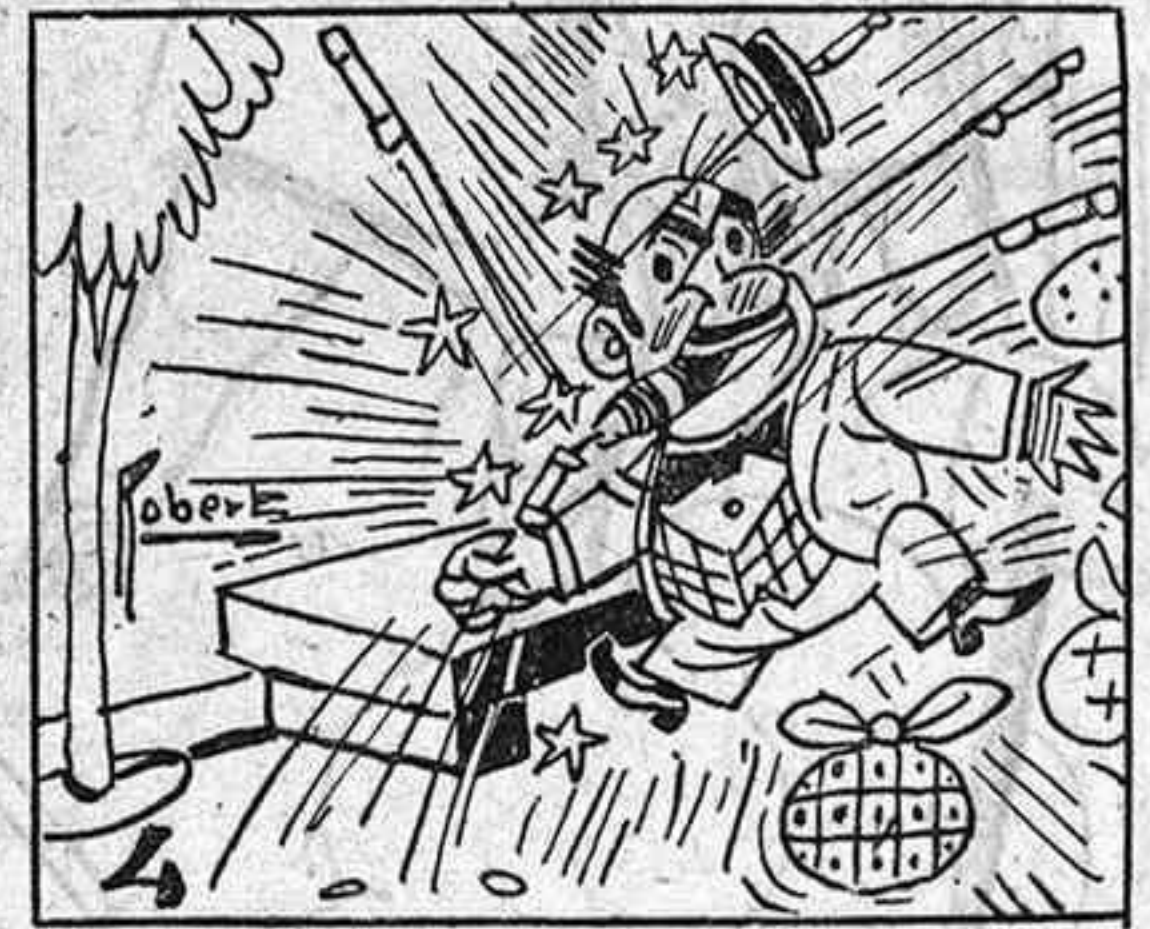
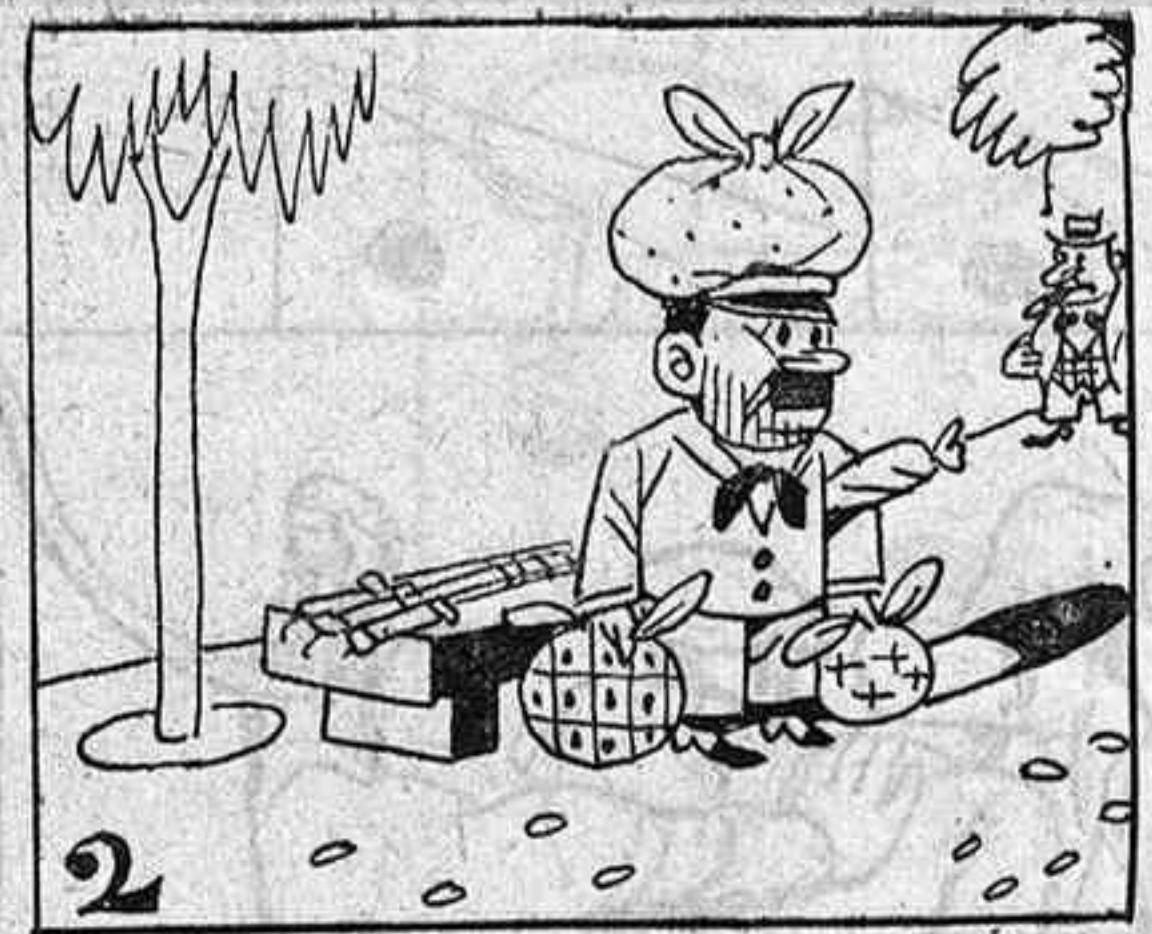
ANEM DELS 6

PASSANT

AQUEST POBRE ALBINYANA

La nota sensacional de la setmana passada — sensacionalisme d'una truculència carrinclona, d'un melodramatisme tronat i ranci; sensacionalisme de teatre de titelles — l'ha donat aquest pobre doctor Albinyana que amb tant d'èxit fomenta a Espanya la cursileria.

Albinyana ha estat a Barcelòna. Ja es necessita barra, no us creieu, perquè un individu com aquest vingui a Barcelona. Però també es necessita barra perquè un individu com ell escrigui llibres. I es necessita inconsciència per a deixar-los-hi publicar.

El pobre del Senyor Peret com més hi fa més hi perd.

Albinyana és un dels líders, un dels cabdills de les dretes. I quin líder, quin cabdill, senyors! Petit, rodanxonet, talment com un botifarró amb americana i calces; amb un cap pelat com un genoll; amb un barret "frégoli" de tenor de sarsuela; amb un caminar sinuós — imita a la Bertini — d'odalisca de via estreta... Quin cabdill, senyors!

En cap altre país del món, en cap país verdaderament civilitzat, hom donaria belligerència a un home de la mentalitat d'Albinyana. Ací, en canvi, és diputat. Però és que arreu del món les dretes són més intel·ligents, més comprensives, més civilitzades que ací. Ací, a pesar dels seus fums d'aristocràcia, les dretes són una cosa ridícula i salvatge. Ací és natural que es sentin identificades amb l'Albinyana. La incultura de l'Albinyana està a to amb la incultura dels qui el segueixen. Si els qui el segueixin fossin veritables senyors, veritable gent culta, no hi hauria qui es vestiria de vermell amb un gran llaç groc damunt del pit perquè comprendrien que anar vestit així pel carrer només pot fer-se en temps de Carnestoltes. De totes maneres, el temps de Carnestoltes és el més adient amb les dretes.

Ningú no acceptaria un cabdill que

escriu tan malament, que usa un lèxic d'energumen, que posa en ridícol el partit... o la partida. La gent d'ordre d'altres terres més civilitzades no acceptaria el cabdillatge d'un home del qual s'ha divorciat l'esposa al·legant mals tractes de paraula i d'obra; el cabdillatge d'un home que presum la pistola pels cafès com si això fos una prova de masculinitat, que no ho és: és una prova de poca solta; el cabdillatge d'un home que posa en ridícol les dretes i les compromet.

Ací l'Albinyana monàrquic i feixista, cridaire i amic de presumir la pistola en un cafè — no pot presumir la intel·ligència i es venja així — ha pogut dinar tranquil·lament en un restaurant cèntric — cosa que ens estranya, perquè els éssers com l'Albinyana tenen costum de menjar en altres llocs — i assistir a reunions més o menys clandestines.

La gent en veure'l, l'ha deixat estar; no li ha dit cap paraula gruixuda; no li ha trencat la cara, groga i bonyeguda com la d'un clown. No: tal vegada l'ha contemplat amb estranyesa, tal vegada ha somrigut amb llàstima.

I ara és molt possible que ell, a Madrid, cridi i s'esgargamelli i amenaci i titlli de covards els catalans.

Preparem un número extraordinari dedicat al castell de Montjuic

Però no es faci il·lusions, que no fou covardia: fou llàstima, aquella llàstima barrejada de menyspreu que inspiren els tocats de l'ala.

QUIRZE DE BESORA

FITXES

MEDITACIO

Ens han caigut a les mans dos volums que tanquen els escrits i discursos del dictador italià Benet Mussolini.

Un dels volums "Dall'Intervento al Fascismo" (15 novembre 1914-23), perfila la figura revolucionària del dictador. L'altre: "Seritti e Discorsi dal 1929 al 1931", ens mostra l'home-providència, el salvador d'Itàlia.

I llegim: "Segur comestic que el temps em donarà la raó, fort i ensoperbit d'aquesta certesa que hi ha en mi." I encara: "Declaro davant de tot el poble italià que assumeixo, jo, jo sol, la responsabilitat política, moral i històrica del que ha esdevingut."

Es possible aquesta monstruosa seguretat? Altra cita: "Sento que Itàlia esperava

el meu acte. Dic, sense humilitat, que el meu naixement va marcar una hora decisiva pel meu poble."

Mussolini canta ell mateix el seu himne amb un italià sonor de sonoritats, d'annunzianament vibrador.

"Es viu de pa, o Camises negres, però no es viu únicament de pa." Es quan en el "poggiolo" del "Palazzo Vechio" proclama la victòria de l'esperit en aixecar el prodigi "diví" del campanar giottesco, que va donar treball a la composició dels marbristes.

Quin home tan angulós surt d'aquests dos llibres! Mussolini s'ha construït ell mateix. Com se'ns revela quan ens diu: "Em sol passar que abans de parlar en públic em parlo a mi." I el bo és que Mussolini convenç el mateix Mussolini. En el dictador italià l'histrionisme s'ha fet convicció de bona fe. I l'home de carn ha fet pas a l'home de penya, penya d'uralita.

Hem parlat de seguretat monstruosa. Llegim encara:

"Quin altre cap, en el ple de l'acció i del vigor, ha complert mai un acte de tan viril seguretat?"

Els llorers que coronen la testa de Mussolini mai no podran ésser naturals. Sempre hauran d'ésser de coure... posem-hi, — a prec dels seus admiradors—, de bronze.

ELLA I EL PAISATGE

Un dia de març color de palla. Li dona l'herba seca dels prats i un sol de sortija. Camps.

Ella, en estirar-se, recorda que sempre que s'havia aegut a l'herba ho feia sentint un pes d'home damunt la pell.

Era quan una son de whisky li entrava als ulls com una flor.

Hi hagué un temps que un negre, més sec que un poema, se l'asseia als genolls, li deia "darling", "little girl", i la bressolava cantant-li espirituals.

Avui el xiular del tren se li lliga al coll com una corda: I l'arrossega. Vers on? Vers la muntanya que es diverteix "envioletant-se" de primavera.

Dia de març, color de palla. Paisatge de treball.

Quin enyor de coixins i d'aquella gata d'Angora, pimpant i sedosa com un príncep del Thibet.

APUNTS SOBRE EL TEATRE DE MARIVAUX

I. Albert Guinon, un crític ben malaguanyat que s'emportà la guerra, deia de Marivaux: "Es impossible ésser més fi que Marivaux. Però és fi com l'acer." Resti anotat: àdhuc en el teatre clàssic el matí més subtil és donat a base de força.

II. Swedenborg, en les seves "Visions", conta que ha vist esperits de l'aire conversar entre ells i entendre's pel sol batre de les parpelles.

Hem tancat el llibre de Swendemborg i hem pensat amb Marivaux.

III. De "Les Sorpreses de l'amor":

—Podria fer uns versos llatins lloant els teus encisos.

—Els meus encisos únicament entenen el francès.

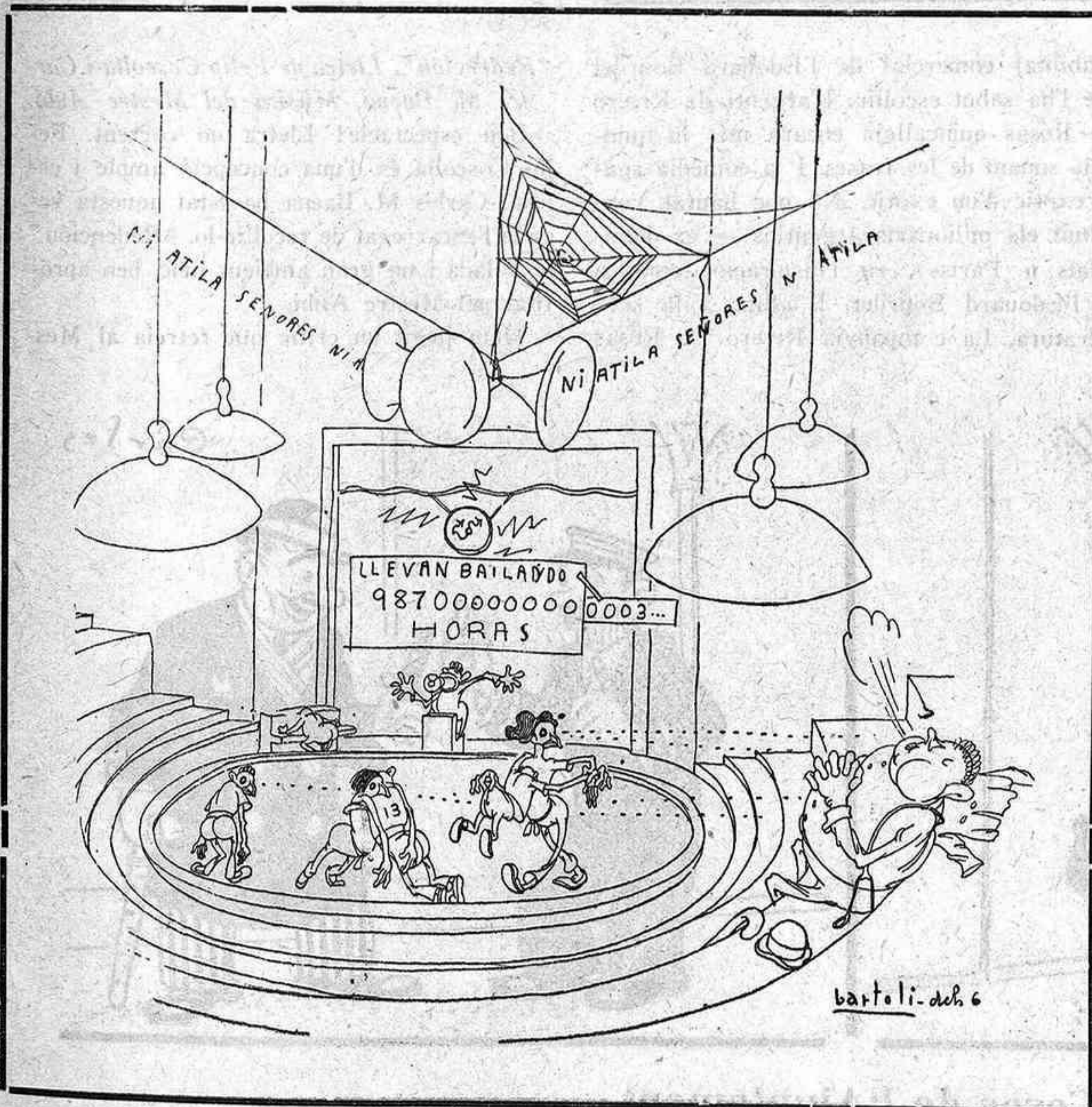
IV. Cal seguir en el text de les obres de Marivaux les notes dels afegiments dels actors.

Ai, quan un gran actor de la casa de Molière fa de falç Donante i parla a Lisette! Què esdevé?

Ressona un aplaudiment, Marivaux és enteiat, i triomfa la carrincloneria dita teatral.

L'ensenyança d'aquests grans actors col·laborant amb Marivaux, encara se sent ara!

RAMON VINYES

L'olimpiada salvatge.

L'enveja....

Noticiari Mundial

Madrid, 8. — El Cap del Govern, acaba de rebre el següent telegrama de la Penya "Nos i ego", que copiem en la seva llengua original: "Obligatio mea est, notificare vestram excellentiam, heri at horam

nonam, grotesco praetexto clandestinae fictae reunionis, oppressi fui cum alteri quadraginta duo nationalistae hispanicae ab ordine cuiusdam dicitur Consiliator rebus per me ignotis, et reclusus fui in immundum ergastulum republicam administrationem Praefecturae juxta depravata gens, tamen justificavi meam calitatem nationis electus Legatus.

Transivi integra nocte in ergastulo supra petreum lectum ejecto, Generalitatis tandem escamoti operantur in me exasperatae vexatione usque at hora undecima matina hodierna quam liberatus eram dignissime judicialis auctoritate.

Vestra excellentia preventa debeat esse contra dolus et falsitate inventata ab illis qui interessati sunt in desfigurare et justificare incivilia injuria contra hispanicus. Congressus jus, cum publicus notoriusque ille is nulla altera significatione habeat quam timidiae represaliae caciquismi reparatiste

propter actitudine mea sessione necrologicae Domini Macia in defensione hispanae dignitatis. Caciqui separatisti habeant etiam pretensionem vetare cum vandalismi omnia propaganda hispanica.

Annuntio tibi interpelationem republicae administrationi propter iste barbarus dolus, et saluto te reverenter. Salve Hispania! Salve Catalonia hispanica!

Doctor Albinyana, Legatus."

Organyà, 8. — Per noves que ens porta el recader, hem sabut que la colònia organyanenca de Barcelona, s'enterà amb molta satisfacció, per les notes comarcals publicades en "Las Noticias", que la projecció de la pel·lícula Ben-Hur havia constituït un veritable aconteixement.

Aiguafreda, 8. — La Societat de Ciències Naturals d'aquesta vila, ha elevat un document a la nostra primera autoritat suplicant-li que prohibeixi terminantment de

batejar amb el nom d'Albinyana els gossos que han arribat en aquest planeta aquests darrers dies.

Es tan gran l'abús que s'ha fet, continua dient el document, que ja no es pot parlar l'Albinyana sense veure's afalagat per tots els cadells de la vila amb llurs cues dretes i tremolants d'impaciència manyaguívola.

Odena, 8. — Des de fa alguns dies tenim a Barcelona el nostre primer conseller, qui, aprofitant l'avinentesa d'anar en nom del poble a saludar al Sr. Companys, està de reparacions a casa d'un famós odontòleg. Sembla, segons rumors, que té el propòsit de fer-se enderrocar tota l'edificació dentària i fer-se-la construir novament d'estil xurrigueresc dels millors temps.

Els seus amics polítics, per a donar-li ocasió de fer la inauguració oficial, pensen oferir-li un banquet d'homenatge el dia de la seva arribada.

BARCELONA

"El sexo débil", comèdia d'Edouard Bourdet. Companyia Rivero De Rosas.

Les coses d'Edouard Bourdet, dites en argentí, agafen un to sonor que els hi va bé.

Edouard Bourdet és un home de superfície. S'apuntala en els grans temes. Salta damunt d'ells com l'alfil damunt el tauler d'escacs. El tema escabrós ha ajudat molt

l'habilitat comercial de l'Edouard Bourdet que l'ha sabut escollir. L'argentí de Rivero De Rosas quincalleja encara més la quincalla sonant de les frases. I la comèdia agafa exòtic d'un exòtic. No poc hauran contribuït els milionaris argentins — ex-domiciliats a París—, en l'inspiració temàtica de l'Edouard Bourdet. I àdhuc a la seva literatura. La companyia Rivero De Rosas

dóna un espectacle complet i absolut. "El sexo débil" sembla escrit perquè aquesta companyia el representi.

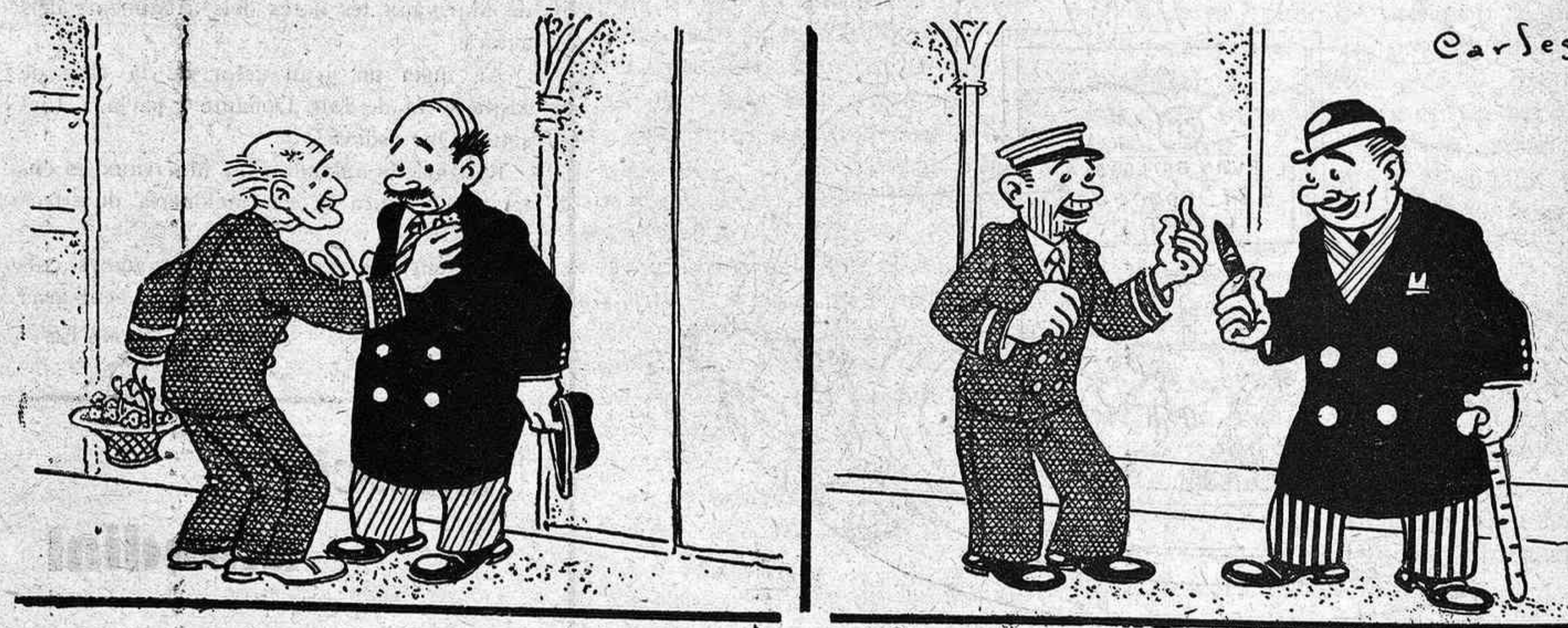
Consti que l'actuació de la Companyia Rivero de Rosas al Barcelona és l'únic interessant que ofereixen els nostres teatres.

NOU

"Redención". Lletre de Felip Coscolla i Carles M. Baena. Música del Mestre Aubi.

Bon espectacle! Lletre no corrent. Felip Coscolla és d'una concepció ample i estesa. Carles M. Baena ha estat aquesta vegada l'encarregat de recollir-lo. "Redención" té volada i un gran ambient líric, ben aprofitat pel Mestre Aubi.

Hem llegit un crític que retreia al Mes-

Coses de l'Ajuntament.

L'ordenança.—Aquí té una floreta.

El ciutadà.—Gràcies. Vostès són molt amables.

L'ordenança.—Ho mana el Reglament.

El senyor.—Tingui aquests cigar.

L'ordenança.—No, gràcies, és massa gros, Es veuria com me'l fumo i ho tinc prohibit.

tre Aubi l'haver fet música seriosa. — "Els nostres temps són de frivolitat. Volen coses lleugeres." També és dels nostres temps que e's crítics blasmin les bones intencions i es facin fidels portantveus del que vol el públic en contra de l'art.

Nosaltres diem que la música del Mestre Aubi, posada a "Redención", és de les millors d'ell; l'acredita de bon músic. La lletra de Coscolla i Baena no és pas corrent. Posada al costat de les lletretes que ens vénen de Madrid, amb l'etiqueta de *gran èxit*, tomba la balança, ben tombada, vers el

cantó de casa.

L'execució bona. Citem Matilde Martin i Lluís Gimeno. Bona i ben acurada la presentació.

ROMEA

Els decorats de Ramon Batlle — gran escenògraf—, salven l'espectacle del Romea i fan oblidar moltes coses.

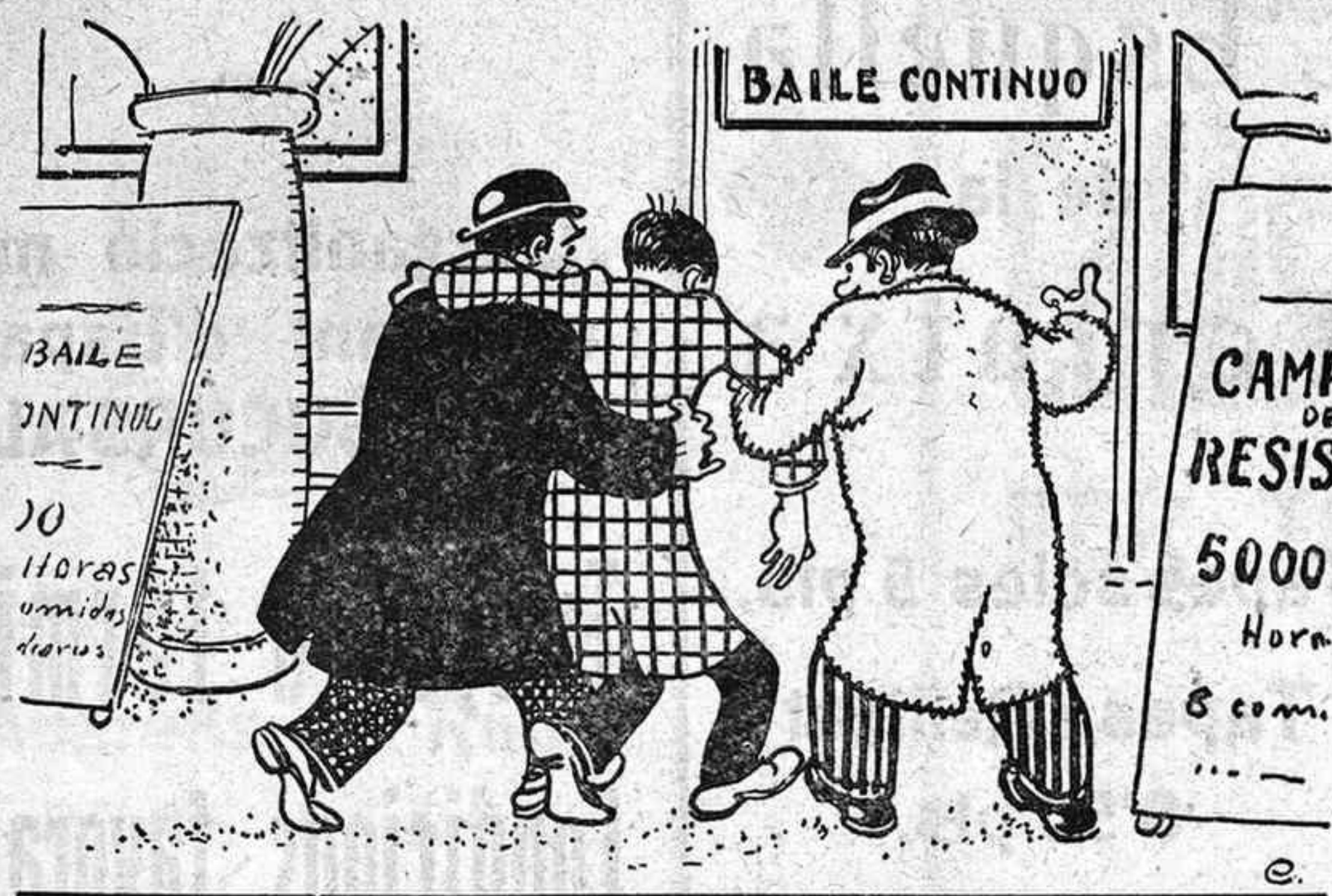
Que vingui ben aviat "Alas en la aldea", de Bartomeu Soler.

COMIC

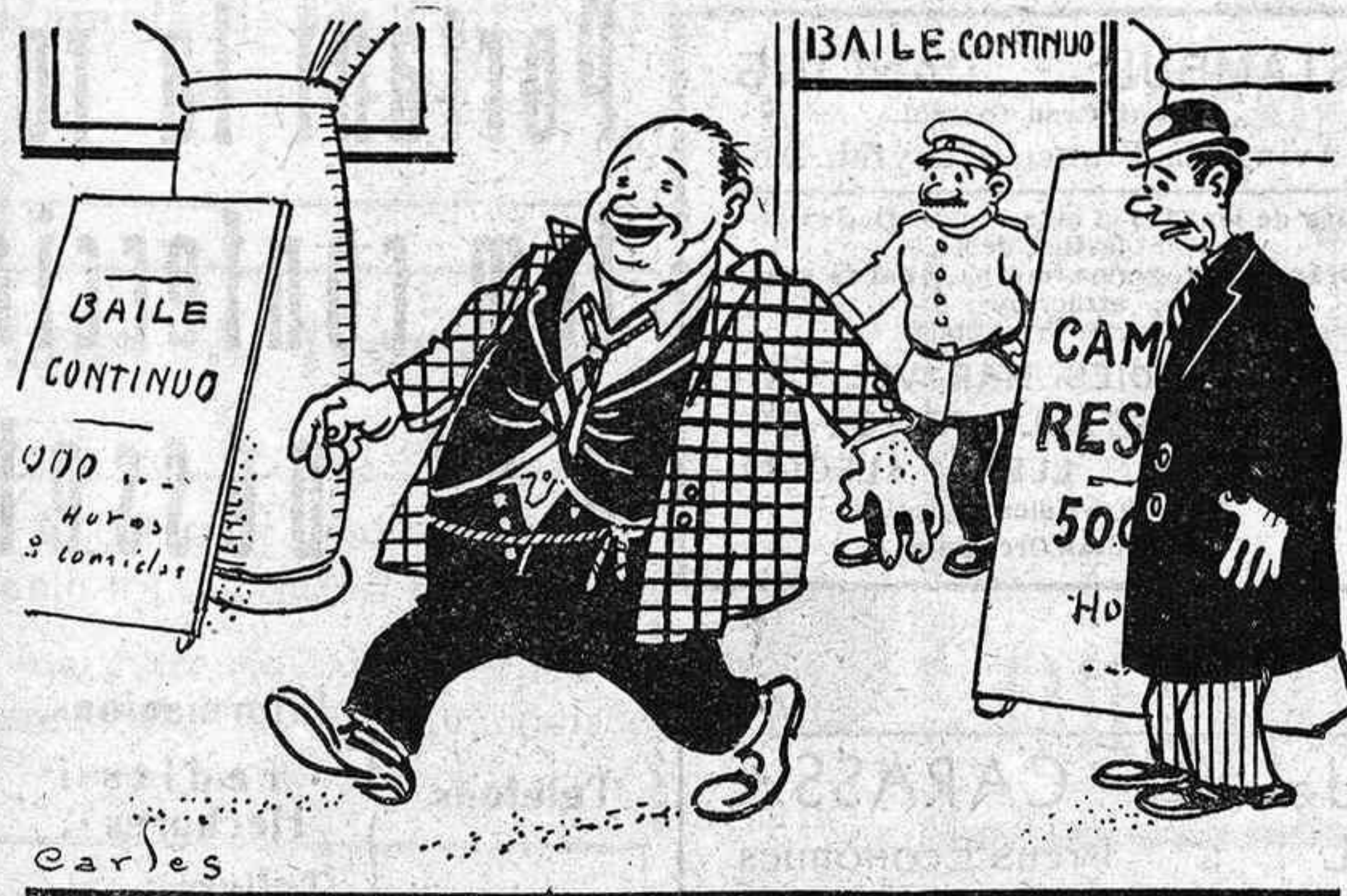
Olga Arenas. Ben simpàtica.

WORK

Campionat de ball.

En començar el campionat.

En acabar. ara em ve la feina perquè vuit àpats diaris no me'ls donaran enlloc

ESQUELLOTS

Aquesta setmana s'han celebrat no recordem quants vermut: molts. I francament, hem de dir que creiem que en fan un gra massa i que tant vermut ens sembla d'una

inoportunitat aclaparadora en un temps que hi ha tanta gent que no pot menjar.

Un xic menys de vermut, senyors, i un xic més de feina.

—Si em toques la República ..
—Si em toques l'Església.

Ha mort Santiago Valentí Camp, un escriptor de talent, un home honorat. Sempre havia militat en partits d'esquerres, sobretot en temps de la monarquia.

Ara la República, com ha fet amb tants d'altres, havia arreconat un xic aquest home intelligent; honorat, aquest gran republicà que fou Santiago Valentí i Camp. Era en l'hora dels trànsfuges, dels arribistes, dels grimpadors.

Descansi Santiago Valentí Camp, que tant bon amic fou sempre d'aquesta casa.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

Preguem a tots els nostres col·laboradors, corresponsals i amics que d'ara endavant adreixin tota la correspondència a nom del seu actual propietari, Sr. Francesc Costa.

Diuen que a la Maison Dorée, un individu conegut per doctor Albinyana es tregué una pistola, impunement.

Suposem que el cafè devia estar desert, no hi devia quedar ningú — cosa gens estranya de suposar havent-hi estat l'Albinyana — perquè una arma no es pot treure davant d'un públic, si el públic el componen homes de debó.

—o—

Ja estem acstumats a les reunions clandestines: sobretot a les d'obers, sobretot a les celebrades al Bar La Tranquil·litat.

Ara, però, n'han sorprès una d'això que alguns en diuen senyors. I només voldríem una cosa: que la llei sigui igual per a tots

Cinc-cents quaranta hores ballant! Això no és res. Jo fa quaranta anys que la ballo i la ballo magre.

El doctor Albinyana, hoste de Barcelona aquests passats dies — i hoste escandalós a pesar de la clandestinitat feixista — l'anà a visitar al jutjat una senyora vestida de vermell i amb un gran llaç groc al pit.

Senyora, el Carnaval ja ha passat. Dit sigui amb tots els respectes.

DOCTOR MORA - Vies Urinaries Sifilis, Impotència, Plaça Universitat, 1- De 10 a 1 i de 4 a 8

Diuen que mentre l'Albinyana declarava, a la declaració assistien dos capellans, un d'ells aquell canonge Montagut que tan popular es féu quan la Dictadura.

Ja és permès això, senyor jutge? Ja és permès això, senyor conseller de justícia?

—
Crisi. Nou ministeri.
Nou? No fem bromes!

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CARASSA
VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics
De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius de 11 a 1 : TALLERS, 29, entresol

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries-Matriu-Sifilis-Impotència-Diaterna-Raigs X

Director: Doctor J. RIU
Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

18, Nou de la rambla, 18
Diumenges, de 10 a 1

Tapes

amb planxes daurades per a relligar

L'Esquella de la Torratxa

Tapes soles 5 pts.
Tapes i Relligat 8'50 pts.

STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casino)

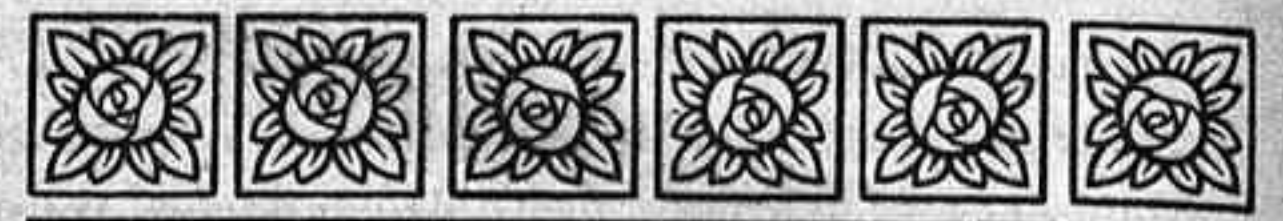
Avinguda Francesc Layret, 106

Des de les 11 la nit a 4 n'hi. Dissab. es dies festius, de 6 a 9.
Grandiós programa internacional de grans atraccions.

Quartet líric-còmic:

TOTS ELS DIES, MARAVELLÓS ESPECTACLE FRIVOL DE LLUM I ALEGRIA

Orquestra típica argentina
Melodian Orchestra.

J. A. F.

Rda. Universitat, 17, 1er

L'organització més important d'Espanya
200 SUCURSALS

Trajos a terminis
Condicions favorables
Portant la roba,
fem confeccions
a 50 pessetes

Informacions, 13845
Telèfons { rèdits i Hechures, 13569
Tallers, 12426

Rda. Universitat, 17, 1er

Imp. Parlament, 52 - Tel. 34478

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

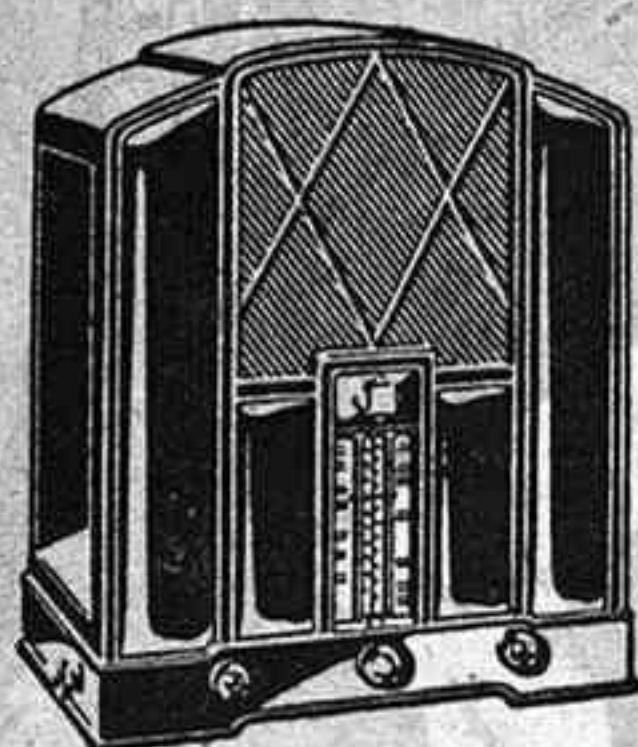
Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats
DETALLS PER PROGRAMES

LA BONA SOMBRA

Ball Continu tots els dies

de 6 a 9 i de 11 a 4 amenitzats per

DUES ORQUESTRES

Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS

Aparells de Radio

PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Lloréns)

Hotel M. Trovador

Trovador. 36 :: Tel 53965

Excel·lents habitacions
amb tot el confort modern

Situat entre els carrers Primavera i Pare Claret, al peu dels
autoòmnibus Roca.

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALISI - ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties de
rivades d'una defectuosa
circulació de la sang, les
evita i guareix l'antic es-

pecific vegetal i completament inofensiu.

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

Cafès del Brasil

PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafès
del Brasil

Són els més fins i
aromàtics

CASES BRASIL

BRACAFE

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall
pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i
ajustament de navalles i màquines barberes.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República)

BARCELONA

HOTEL MEUBLÉ EL RECREO

«CASA MASQUEFA»

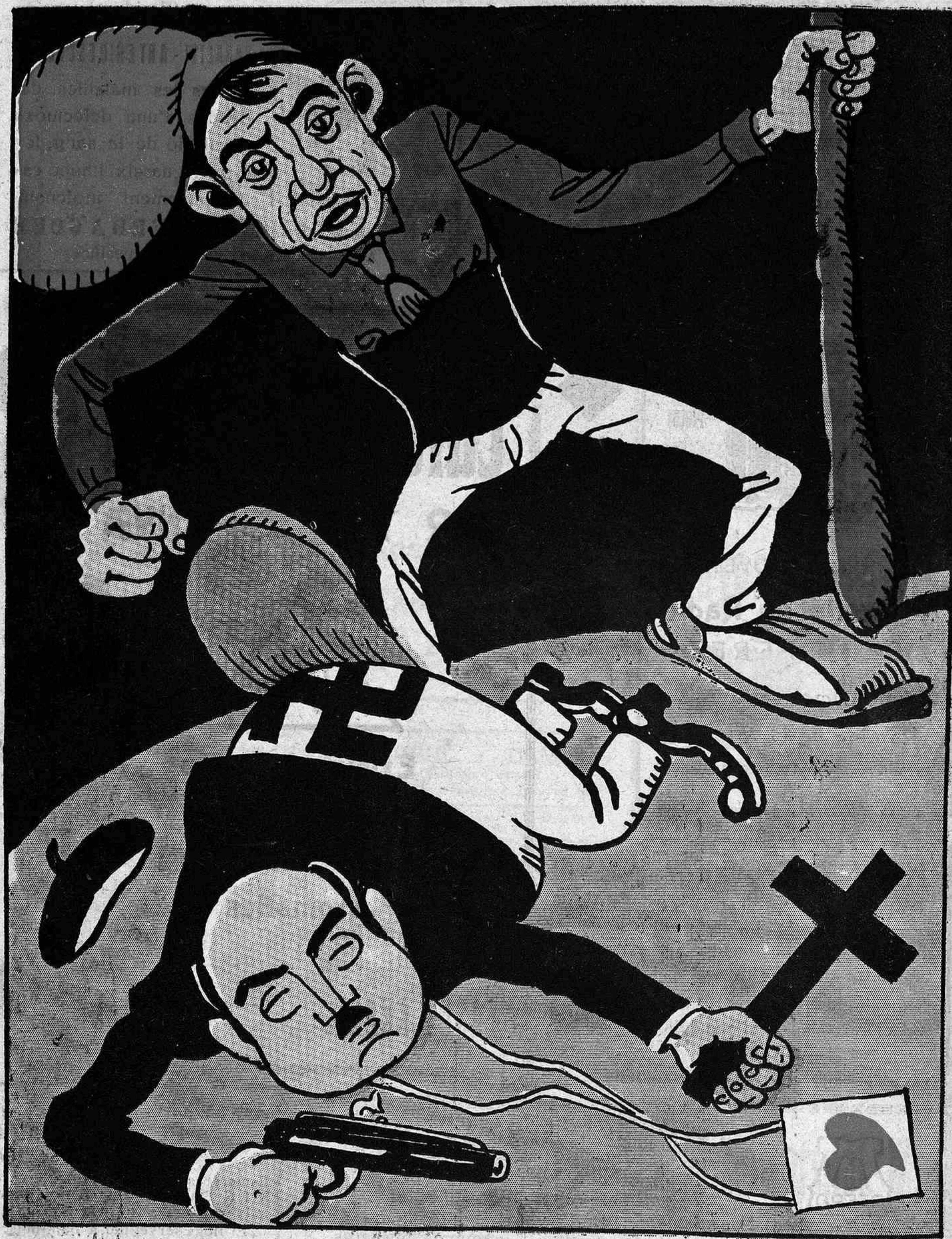
Esmerat servei en habitacions de
3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei
d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets:

R. de Sant, Antoni, 8

Príncep de Viana, 3

Telèfon 12665

El poble català al perro de l'Albiñana.

Té aquesta és la nostra resposta.